

DWOCZELNY (1) *ai*

N sg m dwoczelnny.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład błędnie: dwuczelnny).

*Mający dwa czoła, tu: przydomek Janusa boga staroitalskiego o dwu twarzach: Bifrons, Dwoczelnny/
to yeft/ który ma dwie czele/ álbo twarzy. Epitheton est Iani bifrontis. Mqcz 24d.*

Synonim: dwugęby.

ZZie